

Aftongudstjänsten
på
Stora och Heliga Torsdagen
med den Helige Basileios liturgi

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Provöversättning Fader Anders Åkerström 1999, 2022. Alla förslag på förändringar mottages tacksamt per e-post till info@ortodoxakyrkan.se

Vid den åttonde timmen (kl. två på eftermiddagen) börjar prästen nionde timmen och aftongudstjänsten med Basileiosliturgin. I modernt bruk börjar man oftast på morgonen.

DEN NIONDE TIMMEN

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Präst: Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, o Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på

jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Herre, förbarma Dig. (12) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 83

Huru ljuvliga äro icke Dina boningar, du härskarornas Herre; min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar.

Mitt hjärta och mitt kött har jublat mot den levande Guden.

Ty sparven har funnit ett hus åt sig och turturduvan ett näste åt sig, där hon kan lägga sina ungar:

Dina altaren, härskarornas Herre, min konung och min Gud.

Saliga äro de som bo i Ditt hus; i evigheters evighet skola de prisa Dig.

Salig den som får sin hjälp från Dig, o Herre; i sitt hjärta tänker han på vägarna dit upp, i Tåredalen, till den plats han har utsett.

Ja, lagstiftaren skall giva välsignelser. De skola gå från kraft till kraft, gudarnas Gud skall uppenbara sig på Sion.

Herre, härskarornas Gud, hör min bön; lyssna Du Jakobs Gud.

Gud, vår beskyddare, se härtill, och vänd blicken mot Din smordes ansikte.

Ty en dag i Dina gårdar är bättre än eljest tusen.

Jag vill hellre vara en utstött i Guds hus än dväljas i syndares tält.

Ty Herren älskar barmhärtighet och sanning, Han skall giva nåd och ära; Herren skall icke beröva dem något gott som vandra i oskuld.

Herre, härskarornas Gud, salig den som förtröstar på Dig.

PSALM 84

Du, o Herre, har funnit behag i Ditt land; Du har upphävt Jakobs fångenskap.

Du har förlåtit Ditt folk deras missgärningar, Du har övertäckt alla deras synder.

Du har stillat all Din vrede, Du har vänt om från Ditt raseri.

Omvänd oss, Du vår frälsnings Gud, och vänd bort Din harm från oss.

Skall Du då vredgas på oss evinnerligen eller utsträcka Din vrede från släkte till släkte?

När Du har vänt om, o Gud, skall Du göra oss levande, och Ditt folk skola glädjas över Dig.

Visa, o Herre, Din barmhärtighet, och giv oss Din frälsning.

Jag skall höra vad Herren Gud talar i mig; ty Han skall tala frid till Sitt folk och till Sina heliga och till dem som vända sitt hjärta till Honom.

Ja, Hans frälsning är nära dem som frukta Honom för att härlighet skall bo på vår jord.

Barmhärtighet och sanning möttes, rättfärdighet och frid kysstes.

Sanning sköt upp ur jorden, och rättfärdighet blickade ned från himmelen.

Ja, Herren skall giva godhet, och vårt land skall giva sin frukt.

Rättfärdighet skall gå framför Honom, och sätta Hans spår på vägen.

PSALM 85

Herre, böj Ditt öra och lyssna till mig, ty jag är fattig och arm.

Bevara mitt liv, ty jag är from; min Gud, fräls Din tjänare, som förtröstar på Dig.

Förbarma Dig över mig, o Herre, ty hela dagen vill jag ropa till Dig; gläd Din tjänares själ, ty till Dig har jag upplyft min själ.

Ty Du, o Herre, är god och mild och rik på barmhärtighet mot alla som åkalla Dig.

Vänd Ditt öra, o Herre, till min bön, och giv akt på ljudet av min önskan.

På min nöds dag åkallade jag Dig, ty Du bönhör mig.

Ingen är Dig lik bland gudarna, o Herre, och intet är såsom Dina verk.

Alla folk, som Du har gjort, skola komma och tillbedja inför Dig, o Herre, och skola prisa Ditt namn.

Ty Du är stor och gör under; Du allena är Gud.

Led mig, o Herre, på Din väg, så skall jag vandra i Din sanning. Må mitt hjärta glädja sig, så att jag vördar Ditt namn.

Jag vill bekänna Dig, o Herre, min Gud, av hela mitt hjärta och ära Ditt namn evinnerligen.

Ty Din barmhärtighet är stor över mig, och Du har ryckt min själ ur dödsrikets djup.

O Gud, laglösa reste sig mot mig, de starkas hop stod mig efter livet, de hade icke Dig för sina ögon.

Men du, o Herre, är nådig och barmhärtig, långmodig och full av förbarmande och trofasthet.

Vänd Din blick till mig och förbarma Dig över mig; giv Din styrka åt Din tjänare, och rädda Din tjänarinns son.

Gör med mig ett gott tecken, och må de som hata mig få se det och komma på skam; ty Du, o Herre, har hjälpt mig och tröstat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud (3). Herre, förbarma Dig (3). Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Dagens troparion eller följande:

I apostlar, martyrer, profeter, biskopar, saliga och rättfärdiga, I som haven kämpat den goda kampen och bevarat tron; I som haven eder fasta tillförsikt till Frälsaren, vi ropa till eder: bedjen till Honom, den Gode, att Han må frälsa våra själar.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O Du Gode, som för vår skull föddes av Jungfrun, Du som uthärdade Korset och som med döden tillintetgjorde döden och därmed såsom Gud uppenbarade Uppståndelsen! Förakta icke dem som Du danat med Din egen hand. Uppenbara Din människokärlek, Du Barmhärtige. Mottag Theotokos, hon som födde dig och som beder för oss och fräls, vår Frälsare, det förtvivlade folket.

Övergiv oss ej helt och hållet för Ditt namns skull och utplåna icke Ditt förbund. Låt icke Din barmhärtighet vika ifrån oss för Abrahams, Din väns, skull och för Isaks, Din tjänares skull och

för Israels, Din heliges, skull.

Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra krankheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Dagens kontakion eller följande:

Med helgonen, o Kriste, giv Dina tjänares själar vila, där varest det ej finnes smärta, suckan eller sorg, utan liv förutan ände.

Åt Dig, skapelsens Danare, frambära världen de Gud hängivna martyrerna såsom förstlingsfrukten av allt skapat. Genom deras och Theotokos förböner, bevara Din Kyrka i bestående frid, o Du Barmhärtige.

Herre, förbarma Dig (40 gånger)

O Du, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden,

prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra själar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskräma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskara, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheternas evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet, Du som är Theotokos; vi prisa Dig.

I Herrens namn välsigna, Fader!

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarma Sig över oss.

Läsare: Amen.

Bönen av Basileios den Store:

Härskare, Herre Jesu Kriste, Du som är långmodig mot våra synder och som har fört oss fram till denna timme under vilken Du, då Du hängde på det livgivande Träet, banade en väg till paradiset för den botfärdige rövaren och tillintetgjorde döden med döden. Rena oss Dina syndiga och ovärdiga tjänare.

Se vi hava syndat och brutit mot Din lag och vi äro ej värdiga att lyfta våra ögon och skåda mot himmelens höjd, då vi hava vikit av från Din rättfärdighets väg och vandrat efter våra hjärtans begärelser. Men vi anropa Din gränslösa godhet: Herre, skona oss efter Din nåds rikedom och fräls oss för Ditt heliga namns skull, ty våra dagar hava runnit bort i fåfänglighet. Ryck oss undan vedersakarens hand. Förlåt våra synder och döda vårt köttliga tänkesätt, så att vi, avklädda den gamla människan och iklädda den nya, må leva för Dig, vår Härskare och Välgörare. Giv att vi sålunda, följande Dina bud, må nå fram till den eviga vilan där, varest alla saligas boningar är. Ty Du är i sanning den sanna glädjen och fröjden för dem som älska Dig, o Kriste vår Gud, och Dig hembära vi ära tillsammans med Din evige Fader och Din allhelige, gode och livgivande Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern. Nu och alltid. Herre förbarma Dig (3) Helige Fader, välsigna!

Präst: Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

AFTONGUDSTJÄNSTEN VESPER

Prästen, klädd i fullständig skrud, öppnar de vackra dörrarna bugar tre gånger för det heliga Bordet, kysser det, bugar sedan mot folket, gör korsets tecken över sig själv. Diakonen går ut genom den norra porten och ställer sig framför ambon och säger:

Diakon: Εὐλόγησον Δέσποτα. (Välsigna Härskare)

Präst: Välsignad är Faderns och Sonens och den Helige Andes Rike, nu och alltid och i evigheters evighet.

Om ej den nionde timmen lästs före så läses inledningsbönerna.

Läsare: Amen. Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus själv, vår Konung och Gud.

PSALM 103

Lova Herren, o min själ. Herre, min Gud, högt är Du prisad. I lov och majestät har Du klätt Dig. Du höljer Dig i ljus såsom i en mantel. Du sträcker ut himmelen såsom en fäll. Han som i vattnen täcker Sina högt belägna salar, Som gör moln till Sitt fotfäste, Som färdas på vindarnas vingar, Han som gör Sina änglar till vindar och Sina tjänare till brinnande eld. Han har grundat jorden till att stå fast, den skall icke vackla i evigheters evighet. Djupet omgiver Honom såsom en mantel, över bergen skola vattnen stå. När Du förskräcker dem skola de fly, när de höra Ditt donder skola de tappa modet. Bergen höja sig och slätterna sjunka, till den plats som Du har bestämt för dem. En gräns satte Du, som de ej fingo överskrida, så att de icke kunna vända om och åter betäcka jorden. Han som sänder källor i bergsklyftor, mellan bergen skola vattnen springa fram. De skola giva alla markens djur att dricka, vildåsnorna skola få släcka sin törst. Där skall himmelens fåglar bygga bo, mitt ibland klipporna skola de höras. Han som vattnar bergen från Sina högt belägna salar, av Dina gärningars frukt skall jorden mättas. Han låter gräs skjuta upp för boskapen och grönska till människors tjänst, för att frambringa bröd ur jorden, och vinet, som gläder människans hjärta. För att göra ansiktet glatt med

olja, och brödet som styrker människans hjärta. Slättens träd varda ock mättade, Libanons cedrar, som Han har planterat. Där skola sparvar bygga bo, hägerns hus anför dem. De höga bergen äro en tillflykt för hjortarna, klippan för kaniner. Han har gjort månen till att visa tider, solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt, då alla skogens djur skola draga fram, lejonungar att rytande taga rov och söka sin föda från Gud. Solen gick upp och de samlades, de skola gå till sina hålor för att sova. Människan skall gå ut till sitt arbete, till sin gärning ända intill aftonen. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är fylld av Din skapelse. Detta havet, det stora och vida: där finnes otaliga kräldjur, djur både stora och små. Där gå skeppen sin väg fram. Där denna drake som Du har skapat att leka däri. Alla vänta de efter Dig, att Du skall giva dem mat i rätt tid. När Du giver dem skola de taga emot. När Du öppnar Din hand varder allt mättat med godhet. När Du vänder Ditt ansikte från dem bliva de förskräckta. Du tager bort deras ande, då förgås de och vända åter till sitt stoft. Du sänder ut Din ande, då varda de skapade, och Du förnyar jordens anlete. Herrens härlighet förblive evinnerligen, Herren skall glädja sig över Sina verk. Han som skådar ned på jorden och får den att bäva, Han som tänder bergen så att de ryka. Jag vill sjunga till Herren, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. Mitt tal behage Honom väl, jag skall glädja mig över Herren. Må syndarna försvinna ifrån jorden och inga ogudaktiga mer vara till. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och

alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

Prästen stänger de vackra dörrarna. Diakonen tar prästens välsignelse och går ut från altaret genom den norra porten och ställer sig framför ambon.

Diakonen (prästen) säger den stora böneföljden:

I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbärma Dig. (Upprepas efter varje bönepunkt.)

Om friden från ovan och om våra själsars frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfuktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och Ortodoxa kristna, låtom oss bedja till Herren.

För den heliga, allmänneliga, apostoliska kyrkan för vår Ärkebiskop Kallinikos och Metropolit Kyprianos, för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare, N.N., för alla ortodoxa konungar och drottningar för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna kyrka (detta heliga kloster), för denna stad, för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Thågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Diakonen återvänder till altaret genom den södra porten tager på sig sin kalimavka och hämtar rökelsekaret och närmar sig prästen med orden:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Präst: För Dig, Kriste vår Gud, frambära vi denna rökelse till en andlig vällukt, vilken Du mottager på Ditt himmelska altare och sänd ned över oss i retur Din Helige Andes nåd.

Prästen tager på sin kalimavka och påbörjar den stora berökningen

vid orden "rökoffer".

Kören sjunger sedan enligt veckans ton:

PSALM 140

O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mig, o Herre. / O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig:/ Lyssna till mig, o Herre.

Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonfer. Lyssna till mig, o Herre.

Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande dörr runt mina läppar.

Låt icke mitt hjärta vika av till onskans ord, till att giva ursäkter för synder,

med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättavisa mig, må han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

Ty ännu är också min bön i deras välvilja, deras domare uppslukades nära klippan.

De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.

Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp, förkasta icke min själ.

Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stötesten som handla laglöst.

Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

PSALM 141

Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.

Jag ropade till Herren, jag sade: ”Du är mitt hopp, min del i de levandes land.”

Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

Sedan de anmodade stichera enligt vad Triodion

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Den andra tonen

Ihast samlades judarnas råd, att överlämna Skaparen och Danaren till Pilatus. O överträdare, o otroende! Ty de göra sig redo att kapitulera inför domen Honom som kommer för att döma levande och döda. De förbereder Hans passionshistoria, Han som helar passioner och lidelser. Ära åt Din barmhärtighet, o långtlidande Herre: Ära åt Dig.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Den andra tonen

Ihast samlades judarnas råd, att överlämna Skaparen och Danaren till Pilatus. O överträdare, o otroende! Ty de göra sig redo att kapitulera inför domen Honom som kommer för att döma levande och döda. De förbereder Hans passionshistoria, Han som helar passioner och lidelser. Ära åt Din barmhärtighet, o långtlidande Herre: Ära åt Dig.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre, Herre, hör min röst.

Den andra tonen

Judas, överträdaren, rörde med sin hand skålen med Dig, o Herre, ändå sträckte han ut sina händer att mottaga penningar. Han tog i beräkningen myrran, och ändå var han icke rädd att sälja Dig, Du som är bortom allt pris. Han sträckte ut sina fötter att tvättas, ändå kysste han Härskaren bedrägligt och förrådde Honom till lagöverträdarna. Utstött från apostlarnas skara, slängde han iväg de trettio silverpenningarna och fick icke se Din uppståndelse på tredje dagen. Genom detta, Din uppståndelse, förbarma Dig över oss.

4. Låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Den andra tonen

Judas, överträdaren, rörde med sin hand skålen med Dig, o Herre, ändå sträckte han ut sina händer att mottaga penningar. Han tog i beräkningen myrran, och ändå var han icke rädd att sälja Dig, Du som är bortom allt pris. Han sträckte ut sina fötter att tvättas, ändå kysste han Härskaren bedrägligt och förrådde Honom till lagöverträdarna. Utstött från apostlarnas skara, slängde han iväg de trettio silverpenningarna och fick icke se Din uppståndelse på tredje dagen. Genom detta, Din

uppståndelse, förbarma Dig över oss.

5. Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Den andra tonen

Judas, den bedräglige förrädaren, förrådde Herren och Frälsaren med en falsk kyss; han sålde alltings Härskare såsom slav till överträdarna; Guds lamm, Faderns Son, fördes likt ett lamm till slaktaren: ty Han allena är rik på barmhärtighet.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Den andra tonen

Judas, den bedräglige förrädaren, förrådde Herren och Frälsaren med en falsk kyss; han sålde alltings Härskare såsom slav till överträdarna; Guds lamm, Faderns Son, fördes likt ett lamm till slaktaren: ty Han allena är rik på barmhärtighet.

7. Från morgonvakten till nattvakten, från morgonvakten låt Israel hoppas på Herren.

Den andra tonen

Judas, tjänare och förledare, lärjunge och förrädare, vän och anklagande falskt, blev avslöjad genom sina gärningar. Ty han efterföljde Härskaren, medan han i sitt inre smide planer på att förråda Honom. Han sade till sig själv: Jag skall överlämna Honom och mottaga de penningar som lovats mig. Han önskade att myrran skulle säljas och att Jesus skulle bli förrådd. Han gav en kyss och överlämnade Kristus; och Herren begav sig likt ett lamm till slaktaren att slaktas, ty Han allena är barmhärtig och människoälskande.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

Den andra tonen

Judas, tjänare och förledare, lärjunge och förrädare, vän och anklagande falskt, blev avslöjad genom sina gärningar. Ty han efterföljde Härskaren, medan han i sitt inre smide planer på att förråda Honom. Han sade till sig själv: Jag skall överlämna Honom och mottaga de penningar som lovats mig. Han önskade att myrran skulle säljas och att Jesus skulle bli förrådd. Han gav en kyss och överlämnade Kristus; och Herren begav sig likt ett lamm till slaktaren att slaktas, ty Han allena är barmhärtig och människoälskande.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra tonen

Lammet som Jesaja profeterade om begiver sig av egen vilja till slaktaren. Han erbjuder sin rygg till gissel, och Hans haka för slag och Han vänder icke bort sitt ansikte för de skamlig bespottelserna; Han döms till en skamlig död. Fastän syndfri, accepterar Han dessa saker villigt att Han må förläna alla människor uppståndelse från de döda.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Prästen öppnar porten, bugar tre gånger för det heliga bordet. Om en diakon tjänar med prästen ställer prästen sig till höger om det Heliga Bordet och diakonen ställer sig framför det heliga bordet. Diakonen säger:

Diakon: Välsigna rökelsen, Härskare!

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Diakonen kysser prästens högra hand och säger:

Diakon: Amen.

Diakon beröker runt det Heliga Bordet och startar det lilla intåget med rökelsekaret eller med Evangeliet, om det är en sådan dag där evangelieläsning föreskrives.

Under det lilla intåget säger prästen stilla: Om aftonen och om morgonen och under dagen pris, välsigna, tacka och bönfälla vi Dig, o alltings Skapare och Härskare: Må vår bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer och må våra hjärtan icke utöva onskans ord eller tankar, utan befria oss från allt som bemästrar våra själar: Ty våra ögon skåda efter Dig, o Herre, vår Gud, och på Dig förtrösta vi. Låt oss icke komma på skam, o Du vår Gud. Ty till Dig tillkomme lov, pris och ära, tillika med Din Son och den Helige Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Den andra plagala tonen

Sannerligen är Judas att räkna bland huggormars avföda, som åt manna i öknen, men ändå knorrade och klagade på sin välgörare; och medan maten ännu var i deras mun talade de i sin otacksamhet mot Gud. Så även Judas i sin ofromhet, ännu bärande det himmelska brödet i sin mun, begav han sig åstad för att förråda sin Frälsare. O allom giriga hjärta! O omänskliga obetänksamhet! Han sålde Herren som närt honom; och Härskaren som han kysste överlämnade han åt döden. Judas överträdaren är i sanning deras son och med dem har han ärvt evig fördömmelse. Men förlossa våra själar, o Herre, från sådant människosläktets hat, ty Du allena är obunden i långlidande.

Diakon (präst): Visdom! Stån upprätt!

Kör (eller prästerskap):

Heliga ärans ljus fyllt av glädje av odödlighetens Fader, himmelskt, heligt, saligt, o Jesu Krist: vi som äro komna till solens nedgång skådande aftonens ljus, prisa Fader, Son och Helige Ande, Gud. Ty värdig är Du att alltid lovsjungas av alla röster, o Du Guds Son, som giver liv. Därför förhärligar världen Dig.

Diakon (Präst): Aftonens prokeimenon!

Kören sjunger dagens prokeimenon Ps 139:

Den första tonen

Rädda mig, o Herre, från onda människor; från de orättfärdiga bevara mig.

Från de som uttänka ont i sina hjärtan.

Sedan följer läsning från Gamla Testamentet:

Läsare: Läsning från Exodus. (2 Mos 19:10–19)

Diakon (präst): Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Då sade HERREN till Mose: »Gå till folket, och helga dem i dag och i morgon, och I åt dem två sina kläder. Och må de hålla sig redo till i övermorgon; ty i övermorgon skall HERREN stiga ned på Sinai berg inför allt folkets ögon. Och du skall märka ut en gräns för folket runt omkring och säga: 'Tagen eder till vara för att stiga upp på berget eller komma vid dess fot. Var och en som kommer vid berget skall straffas med döden; men ingen hand må komma vid honom, utan han skall stenas eller skjutas ihjäl. Evad det är djur eller människa, skall en sådan mista livet.' När jubelhornet ljuder med utdragen ton, då må de stiga upp på berget.» Och Mose steg ned från berget till folket och helgade folket, och de tvådde sina kläder. Och han sade till fol-

ket: »Hållen eder redo till i övermorgon; ingen komme vid en kvinna.» På tredje dagen, när det hade blivit morgon, begynte det dundra och blixtra, och en tung molnsky kom över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes; och allt folket i lägret bävade. Men Mose förde folket ut ur lägret, Gud till mötes; och de ställde sig nedanför berget. Och hela Sinai berg höljdes i rök, vid det att HERREN kom ned därpå i eld; och en rök steg upp därifrån, lik röken från en smältugn, och hela berget bävade storligen. Och basunljudet blev allt starkare och starkare. Mose talade, och Gud svarade honom med hög röst.

Prokeimenon (Ps 58):

Gravtonen

Rädda mig från mina fiender, o Gud, försvara mig mot dem som resa sig upp emot mig.

Rädda mig från ogärningsmännen.

Läsare: Läsning från Jobs bok och profeten Jesaja. (*Job 38:1-21, 42:1-5, Jes 50:4-11*)

Diakon (präst): Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Och HERREN svarade Job ur stormvinden och sade: Vem är du som stämplar vishet såsom mörker, i det att du talar så utan insikt? Omgjorda nu såsom ej man dina länder; jag vill fråga dig, och du må giva mig besked. Var var du, när jag lade jordens grund? Säg det, om du har ett så stort förstånd. Vem har fastställt hennes mått -- du vet ju det? Och vem spände sitt mätsnöre ut över henne? Var fingo hennes pelare sina fästen, och vem var det som lade hennes hörnsten, medan morgonstjärnorna tillsammans jublade och alla Guds söner höjde glädjerop? Och vem satte dörrar för havet, när det föddes och kom ut ur moderlivet, när jag gav det moln till beklädnad och lät töcken

bliva dess linda, när jag åt det utstakade min gräns och satte bom och dörrar därför, och sade: »Härintill skall du komma, men ej vidare, här skola dina stolta böljor lägga sig»? Har du i din tid bjudit dagen att gry eller anvisat åt morgonrodnaden dess plats, där den skulle fatta jorden i dess flikar, så att de ogudaktiga skakades bort därifrån? Då ändrar den form såsom leran under signetet, och tingen stå fram såsom klädda i skrud; då berövas de ogudaktiga sitt ljus, och den arm som lyftes för högt brytes sönder. Har du stigit ned till havets källor och vandrat omkring på djupets botten? Hava dödens portar avslöjat sig för dig, ja, såg du dödsskuggans portar? Har du överskådat jordens vidder? Om du känner allt detta, så låt höra. Vet du vägen dit varest ljuset bor, eller platsen där mörkret har sin boning, så att du kan hämta dem ut till deras gräns och finna stigarna som leda till deras hus? Visst kan du det, ty så tidigt blev du ju född, så stort är ju dina dagars antal!

Job svarade HERREN och sade: Ja, jag vet att du förmår allt, och att intet som du besluter är dig för svårt. Vem var då jag som i oförstånd gav vishet namn av mörker? Jag ordade ju om vad jag icke begrep, om det som var mig för underbart och det jag ej kunde förstå. Men hör nu, så vill jag tala; jag vill fråga dig, och du må giva mig besked. Blott hörsägner hade jag förnummit om dig, men nu har jag fått se dig med egna ögon.

Herren, HERREN har givit mig en tunga med lärdom, så att jag förstår att genom mina ord hugsvala den trötte; han väcker var morgon mitt öra, han väcker det till att höra på lärjungesätt. Ja, Herren, HERREN har öppnat mitt öra, och jag har ej varit gensträvig, jag har ej vikit tillbaka. Jag höll fram min rygg åt dem som slog mig och mina kinder åt dem som ryckte mig i skägget; jag skylde icke mitt ansikte mot smädelse och spott. Men Herren, HERREN hjälper mig, därför kände jag

ej smädelsen, därför gjorde jag min panna hård såsom sten; jag visste ju, att jag ej skulle komma på skam. Den som dömer mig fri är nära, vem vill då gå till rätta med mig? Må han träda fram jämte mig. Vem vill vara min anklagare? Må han komma hit till mig. Se, Herren, HERREN hjälper mig; vem vill då döma mig skyldig? Se, de skola allasammans falla sönder såsom en klädnad; mal skall förtära dem. Vem bland eder, som fruktar HERREN och hör hans tjänares röst? Om han än vandrar i mörkret och icke ser någon ljusning, så förtröste han dock på HERRENS namn och stödde sig vid sin Gud. Men se, I alla som tänden upp en brand och väpnen eder med glödande pilar, I hemfallen själva åt lågorna från eder brand och åt pilarna som I haven antänt. Av min hand skall detta vederfaras eder; i kval skolen I komma att ligga.

Diakonen (Präst) *säger sedan den lilla böneföljden:*

Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Ilhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*), jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt dig, Herre.

Präst: Ty Din är makten och Ditt är Riket och kraften och

härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Sedan börjar vi den Helige Basileios liturgi:

Kör: Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss. tre gånger

Ära vare Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Diakonen (Präst): Dynamis.

Kör: Ne Dynamis.

Kör: Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss

Helige Odödlige, förbarma Dig över oss.

Kören sjunger Prokeimenons första del:

Folkets härskare har församlats emot Herren och emot hans smorde.

Diakonen (Präst): Låtom oss vara uppmärksamma.

Kören sjunger Prokeimenons andra del:

Varför vredgas himlarna och varför tala folken fåfängliga ting?

Diakonen (Präst): Sofia (Vishet)

Läsare: Läsning ur den Helige aposteln Pauli brev till Korintierna. (1 Kor 11:23–32)

Diakonen (Präst): Låtom oss vara uppmärksamma.

Läsare: Käre Bröder:

Ty jag har från Herren undfått detta, som jag ock har meddelat eder: I den natt då Herren Jesus blev förrådd tog

han ett bröd och tackade Gud och bröt det och sade: »Detta är min lekamen, som varder utgiven för eder. Gören detta till min åminnelse.» Sammalunda tog han ock kalken, efter måltiden, och sade: »Denna kalk är det nya förbundet, i mitt blod. Så ofta I dricken den, så gören detta till min åminnelse.» Ty så ofta I äten detta bröd och dricken kalken, förkunnen I Herrens död, till dess att han kommer. Den som nu på ett ovärdigt sätt äter detta bröd eller dricker Herrens kalk, han försyndar sig på Herrens lekamen och blod. Pröve då människan sig själv, och äte så av brödet och dricke av kalken. Ty den som äter och dricker, utan att göra åtskillnad mellan Herrens lekamen och annan spis, han äter och dricker en dom över sig. Därför finnas ock bland eder många som äro svaga och sjuka, och ganska många äro avsomnade. Om vi ginge till doms med oss själva, så bleve vi icke dömda. Men då vi nu bliva dömda, så är detta en Herrens tuktan, som drabbar oss, för att vi icke skola bliva fördömda tillika med världen.

Den andra plagala tonen

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Välsignad vare han som förbarmar sig över de fattiga och behövande (*Ps 40:2*)

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Mina fiender talade ont om mig: När skall han dö och hans namn vara om intet? (*Ps 40:6*)

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Han som åt Mitt bröd har lyft upp sin häl mot mig. (*Ps 40:10*)

Kör: Allēlouïa, allēlouïa, allēlouïa.

Präst: Vishet! Stån upp. Låtom oss höra det heliga Evangeliet.
Frid vare med eder alla

Kör: Så ock med din ande.

Präst: Läsning av det heliga Evangeliet enligt S:t Matteus, Lukas och Johannes. Låtom oss vara uppmärksamma.

Kör: Ära vare Dig, o Herre, ära vare Dig.

Diakonen (Prästen) läser dagens evangelium Matt 26:2–20, Joh 13:3–17, Matt 26:21–39, Luk 22:43–45, Matt 26:40–27:2)

Kör: Ära åt Dig, o Herre, ära åt Dig.

I veten att det två dagar härefter är påsk; då skall Människosonen bliva förrådd och utlämnad till att korsfästas.» Därefter församlade sig överstepräster och folkets äldste hos översteprästen, som hette Kaifas, i hans hus, och rådslago om att låta gripa Jesus med list och döda honom. Men de sade: »Icke under högtiden, för att ej oroligheter skola uppstå bland folket.» Men när Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus, framträdde till honom en kvinna som hade med sig en alabasterflaska med dyrbar smörjelse; denna göt hon ut över hans huvud, där han låg till bords. Då lärjungarna sågo detta, blevo de misslynta och sade: »Varför skulle detta förspillas? Man hade ju kunnat sälja det för mycket penningar och giva dessa åt de fattiga.» När Jesus märkte detta, sade han till dem: »Varför oroen I kvinnan? Det är en god gärning som hon har gjort mot mig. De fattiga haven I ju alltid ibland eder, men mig haven I icke alltid. När hon göt ut denna smörjelse på min kropp, gjorde hon det såsom en tillredelse till min begravning. Sannerligen säger jag eder: Varhelst i hela världen detta evangelium bliver predikat, där skall ock det som hon nu har gjort bliva omtalat, henne till åminnelse.» Därefter gick en av de tolv, den som hette Judas Iskariot, bort till överstepräster och sade: »Vad viljen I giva mig för att jag skall överlämna honom åt eder?» Då vägde de upp åt honom trettio silverpenningar. Och från den stunden sökte han efter lägligt tillfälle att förråda honom. Men på första

dagen i det osyrade brödets högtid trädde lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Var vill du att vi skola reda till åt dig att äta påskalammet?» Han svarade: »Gån in i staden till den och den och sägen till honom: 'Mästaren låter säga: Min tid är nära; hos dig vill jag hålla påskhögtid med mina lärjungar.'» Och lärjungarna gjorde såsom Jesus hade befallt dem och redde till påskalammet. När det nu hade blivit afton, lade han sig till bords med de tolv.

Och Jesus visste att Fadern hade givit allt i hans händer, och att han hade gått ut från Gud och skulle gå till Gud. Men han stod upp från måltiden och lade av sig överklädnaden och tog en linneduk och band den om sig. Sedan slog han vatten i ett bäcken och begynte två lärjungarnas fötter och torkade dem med linneduken som han hade bundit om sig. Så kom han till Simon Petrus. Denne sade då till honom: »Herre, skulle du två mina fötter?» Jesus svarade och sade till honom: »Vad jag gör förstår du icke nu, men framdeles skall du fatta det.» Petrus sade till honom: »Aldrig någonsin skall du två mina fötter!» Jesus svarade honom: »Om jag icke tvår dig, så har du ingen del med mig.» Då sade Simon Petrus till honom: »Herre, icke allenast mina fötter, utan ock händer och huvud!» Jesus svarade honom: »Den som är helt tvagen, han behöver allenast två fötterna; han är ju i övrigt hel och hållen ren. Så ären ock I rena -- dock icke alla.» Han visste nämligen vem det var som skulle förråda honom; därför sade han att de icke alla voro rena. Sedan han nu hade tvagit deras fötter och tagit på sig överklädnaden och åter lagt sig ned vid bordet, sade han till dem: »Förstån I vad jag har gjort med eder? I kallen mig 'Mästare' och 'Herre', och I säger rätt, ty jag är så. Har nu jag, eder Herre och Mästare, tvagit edra fötter, så ären ock I pliktiga att två varandras fötter. Jag har ju givit eder ett föredöme, för att I skolen göra såsom jag har gjort

mot eder. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Tjänaren är icke förmer än sin herre, ej heller sändebudet förmer än den som har sänt honom. Då I veten detta, saliga ären I, om I ock gören det.

Och medan de åto, sade han: »Sannerligen säger jag eder: En av eder skall förråda mig.» Då blevo de mycket bedrövade och begynte fråga honom, var efter annan: »Icke är det väl jag, Herre?» Då svarade han och sade: »Den som jämte mig nu doppade handen i fatet, han skall förråda mig. Människosonen skall gå bort, såsom det är skrivet om honom; men ve den människa genom vilken Människosonen bliver förrådd! Det hade varit bättre för den människan, om hon icke hade blivit född.» Judas, han som förrådde honom, tog då till orda och frågade: »Rabbi, icke är det väl jag?» Han svarade honom: »Du har själv sagt det.» Medan de nu åto, tog Jesus ett bröd och välsignade det och bröt det och gav åt lärjungarna och sade: »Tagen och äten; detta är min lekamen.» Och han tog en kalk och tackade Gud och gav åt dem och sade: »Dricken härav alla; ty detta är mitt blod, förbundsblodet, som varder utgjutet för många till syndernas förlåtelse. Och jag säger eder: Härefter skall jag icke mer dricka av det som kommer från vinträd, förrän på den dag då jag dricker det nytt med eder i min Faders rike.» När de sedan hade sjungit lovsången, gingo de ut till Oljeberget. Då sade Jesus till dem: »I denna natt skolen I alla komma på fall för min skull, ty det är skrivet: 'Jag skall slå herden, och fåren i hjorden skola förskingras.' Men efter min uppståndelse skall jag före eder gå till Galileen.» Då svarade Petrus och sade till honom: »Om än alla andra komma på fall för din skull, så skall dock jag aldrig komma på fall.» Jesus sade till honom: »Sannerligen säger jag dig: I denna natt, förrän hanen har galit, skall du tre gånger förneka mig.» Petrus svarade honom: »Om jag än måste dö med

dig, så skall jag dock förvisso icke förneka dig.» Sammalunda sade ock alla de andra lärjungarna. Därefter kom Jesus med dem till ett ställe som hette Getsemane. Och han sade till lärjungarna: »Bliven kvar här, medan jag går dit bort och beder.» Och han tog med sig Petrus och Sebedeus' två söner; och han begynte bedrövas och ängslas. Då sade han till dem: »Min själ är djupt bedrövad, ända till döds; stannen kvar här och vaken med mig.» Därefter gick han litet längre bort och föll ned på sitt ansikte och bad och sade: »Min Fader, om det är möjligt, så gånge denna kalk ifrån mig. Dock icke såsom jag vill, utan såsom du vill!»

Då visade sig för honom en ängel från himmelen, som styrkte honom. Men han hade kommit i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev såsom blodsdroppar, som föllo ned på jorden. När han sedan stod upp från bönen och kom tillbaka till lärjungarna, fann han dem insomnade av bedrövelse. Då sade han till dem: »Varför soven I? Stån upp, och bedjen att I icke mån komma i frestelse.»

Sedan kom han tillbaka till lärjungarna och fann dem sovande. Då sade han till Petrus: »Så litet förmådden I då vaka en kort stund med mig! Vaken, och bedjen att I icke mån komma i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.» Åter gick han bort, för andra gången, och bad och sade: »Min Fader, om detta icke kan gå ifrån mig, utan jag måste dricka denna kalk, så ske din vilja.» När han sedan kom tillbaka, fann han dem åter sovande, ty deras ögon voro förtyngda. Då lät han dem vara och gick åter bort och bad, för tredje gången, och sade återigen samma ord. Därefter kom han tillbaka till lärjungarna och sade till dem: »Ja, I soven ännu alltjämt och vilen eder! Se, stunden är nära då Människosonen skall bliva överlämnad i syndares händer. 46 Stån

upp, låt oss gå; se, den är nära, som förråder mig.» Och se, medan han ännu talade, kom Judas, en av de tolv, och jämte honom en stor folkskara, med svärd och stavar, utsänd från överstepräster och folkets äldste. Men förrädaren hade givit dem ett tecken; han hade sagt: »Den som jag kysser, den är det; honom skolen I gripa.» Och han trädde nu strax fram till Jesus och sade: »Hell dig, rabbi!» och kysste honom häftigt. Jesus sade till honom: »Min vän, gör vad du är här för att göra.» Då stego de fram och grepo Jesus och togo honom fången. Men en av dem som voro med Jesus förde handen till sitt svärd och drog ut det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom örat. Då sade Jesus till honom: »Stick ditt svärd tillbaka i skidan: ty alla som taga till svärd skola förgöras genom svärd. Eller menar du att jag icke kunde utbedja mig av min Fader, att han nu sände till min tjänst mer än tolv legioner änglar? Men huru bleve då skrifterna fullbordade, som säga att så måste ske?» I samma stund sade Jesus till folkskaran: »Såsom mot en rövare haven I gått ut med svärd och stavar för att fasttaga mig. Var dag har jag suttit i helgedomen och undervisat, utan att I haven gripit mig. Men allt detta har skett, för att profeternas skrifter skola fullbordas.» Då övergåvo alla lärjungarna honom och flydde. Men de som hade gripit Jesus förde honom bort till översteprästen Kaifas, hos vilken de skriftlärde och de äldste hade församlat sig. Och Petrus följde honom på avstånd ända till översteprästens gård; där gick han in och satte sig bland rättstjänarna för att se vad slutet skulle bliva. Och överstepräster och hela Stora rådet sökte efter något falskt vittnesbörd mot Jesus, för att kunna döda honom; men fastän många falska vittnen trädde fram, funno de likväl intet. Slutligen trädde dock två män fram och sade: »Denne har sagt: 'Jag kan bryta ned Guds tempel och på tre dagar bygga upp det igen.'» Då stod översteprästen upp och sade till honom:

»Svarar du intet? Huru är det med det som dessa vittna mot dig?» Men Jesus teg. Då sade översteprästen till honom: »Jag besvär dig vid den levande Guden, att du säger oss om du är Messias, Guds Son.» Jesus svarade honom: »Du har själv sagt det. Men jag säger eder: Härefter skolen I få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himmelens skyar.» Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: »Han har hädat. Vad behöva vi mer några vittnen? I haven nu hört hädelsen. Vad synes eder?» De svarade och sade: »Han är skyldig till döden.» Därefter spottade man honom i ansiktet och slog honom på kinderna, den ene med knytnäven, den andre med flata handen, och sade: »Profetera för oss, Messias: vem var det som slog dig?» Men Petrus satt utanför på gården. Då kom en tjänstekvinna fram till honom och sade: »Också du var med Jesus från Galileen.» Men han nekade inför alla och sade: »Jag förstår icke vad du menar.» När han sedan hade kommit ut i porten, fick en annan kvinna se honom och sade till dem som voro där: »Denne var med Jesus från Nasaret.» Åter nekade han med en ed och sade: »Jag känner icke den mannen.» Litet därefter kommo de kringstående fram och sade till Petrus: »Förvisso är också du en av dem; redan ditt uttal röjer dig ju.» Då begynte han förbanna sig och svärja: »Jag känner icke den mannen.» Och i detsamma gol hanen. Då kom Petrus ihåg Jesu ord, huru han hade sagt: »Förrän hanen gal, skall du tre gånger förneka mig.» Och han gick ut och grät bitterligen. Men när det hade blivit morgon, fattade alla översteprästerna och folkets äldste det beslutet angående Jesus, att de skulle döda honom. Och de läto binda honom och förde honom bort och överlämnade honom åt Pilatus, landshövdingen.

Vi fortsätter den Gudomliga liturgin som vanligt men med följande förändringar:

Vid det stora intåget sjunger kören istället för kerubikon:

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din hemlighetsfulla Nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss likt Judas’.

Kören sjunger under kommunionen:

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din hemlighetsfulla Nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss likt Judas’. Men liksom rövaren beder jag: Tänk på mig, Herre, i Ditt Rike.

Vid Stora Avskedet

Präst: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma dig.

Präst: Herrens välsignelse och Hans nåd vare över eder genom Hans gudomliga nåd och människokärlek städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Ära vare Dig, o Kriste vår Gud och vårt hopp, ära vare Dig.

Kör: Ära vare Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Herre, förbarma Dig tre gånger.

Fader, välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som i Sin enastående godhet visade oss den yttersta ödmjukheten genom tvättandet av lärjungarnas fötter och Som även accepterade korset och begravningen för oss, genom förbönerna av Sin allrarende

och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovördiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon] (*Kör: Till honom som välsignar och helgar oss, Herre beskydda i många år.*), de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar, och vår fader bland helgonen Basileios den Stora, Ärkebiskop av Ceasarea, upplysare av Gudomliga ting, vilkens gudomliga liturgi vi firar och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande. Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Kör: Amen.

Vid Lilla Avskedet:

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, som i Sin enastående godhet visade oss den yttersta ödmjukheten genom tvättandet av lärjungarnas fötter och Som även accepterade korset och begravningen för oss, genom förbönerna av Sin allrareaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar, och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

AFTONBÖNER

BÖN 1

Herre, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet! Hör vår bön och lyssna till vårt böneljud! Gör med oss ett tecken till godo! Led oss på Din väg, så att vi vandra i Din sanning! Gläd våra hjärtan, så att vi frukta Ditt heliga Namn, ty Du är stor, och Du gör under. Du ensam är Gud och ingen är Dig lik bland gudarna. O Herre, Du är stark i nåd och god i makt att hjälpa och trösta och frälsa alla, som hoppas på Ditt heliga namn. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande tillhör all ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 2

Herre, straffa oss icke i Din vrede och tukta oss icke i Din förtörnelse. Men handla med oss efter Din nåd, Du våra själs läkare och Helbrägdagörare. Led oss in i Din viljas hamn! Upplys våra hjärtans ögon till att känna Din sanning. Förläna oss att få framleva återstoden av vår levnadstid i frid och utan synd för den heliga Theotokos' och alla helgons förböners skull. Ty Din, Fader, Son och Helig Ande är makten, och Ditt är Riket och kraften och härligheten, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 3

Herre, vår Gud, tänk på oss, Dina syndiga och till intet dugliga tjänare, då vi åkalla Ditt namn. Låt oss icke komma på skam, då vi förtrösta på Din nåd, Men förläna, o Herre, vad vi bedja om till vår frälsning! Giv oss nåd att älska och frukta Dig av allt vårt hjärta och att i allt göra Din heliga vilja. Ty Du är en god och människoälskande Gud, och till Dig, Fader, Son och Helig

Ande, uppsända vi lov, nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

BÖN 4

O, Du som besjungs av de heliga krafternas aldrig tystnande lovsånger och oupphörliga lovprisningar! Fyll Du våra läppar med Ditt lov, så att vi må giva Ditt heliga namn ära. Giv oss del och arvslott med alla dem som i sanning frukta Dig och hålla Dina bud. Ty Dig, Fader, Son och Helig Ande, tillkommer all ära, heder och tillbedjan, nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

BÖN 5

Herre, Herre! Du som uppehåller allt med Din allrarenaste hand; Du som är långmodig mot oss alla och som sörjer över våra onda gärningar! Tänk på Din barmhärtighet och Din nåd! Besök oss med Din godhet och förläna oss genom Din nåd att även under den återstående dagen undfly den ondes mångfaldiga list. Bevara vårt liv otadligt genom Din allraheligaste Andes nåd. Genom nåden och kärleken hos Din enfödde Son, tillsammans med vilken Du är välsignad jämte Din allraheligaste och gode och livgivande Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 6

O Gud, stor och underbar, Du som i ousäglig nåd och rik försyn styr allt! Du som såväl har givit oss jordiskt gott som anförtrott oss det utlovade Riket genom de goda gåvorna enligt Ditt löfte; Du som berett vår väg till att även under den förgångna dagen undvika allt ont! Förläna oss att också få fullborda den återstående tiden otadligt inför Din härlighets åsyn samt att

lovsjunga Dig, Du ende Gode och Människoälskande, Dig vår Gud. Ty Du är vår Gud och till Dig uppsända vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

BÖN 7

O Gud, stor och upphöjd! Du som ensam äger odödlighet och som bor i ett ljus, dit ingen kan nå, Du som i vishet har danat allt skapat, Du som skilt mellan mörker och ljus och satt solen att råda över dagen och månen och stjärnorna att råda över natten; Du som förlänat oss, syndare att även denna stund träda inför Ditt ansikte med bekännelse och att åt Dig frambära vårt aftonlov! Låt, o Människoälskande, våra böner gälla inför Dig såsom ett rökoffer och mottag den såsom en vällukt. Giv oss frid under denna afton och under den stundande natten. Kläd oss i ljusets vapenrustning. Skydda oss för nattens resor och för allt, som vandrar i mörkret. Giv, att sömnen, som Du givit oss till vederkvickelse i vår svaghet, må vara fri från alla djävulska drömmar. Ja, Härskare, Du alla goda gåvors Givare, giv att vi ock på vårt nattliga läger i botfärdighet må besinna Ditt namn, så att vi, upplysta av Dina budords lära, må stå upp till att prisa Din godhet i andlig glädje samt hembära Dig böner och åkallan för våra egna och allt Ditt folks synder. Besök dem med barmhärtighet för den heliga Theotokos' förböners skull. ty Du är en god och människoälskande Gud och Dig hembära vi ära, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

